

ДЕТЕКТИВ

ЗАК

МИСТЕРИЈА
ЦРВЕНОГ ШЕШИРА

Џери Д. Томас

САДРЖАЈ

1	Невоље у гробници краља Тутанкамона ...	7
2	Трагови из једног старог писма	15
3	Црвено море није црвено	22
4	Божји отисци	31
5	Магарица која говори и лопов	39
6	Истина о Јерихону	47
7	Велики отисак Исуса Навина	56
8	Украдена торба и скривена пећина	63
9	Крадљивац се извукао	73
10	Детективски начин размишљања	81
11	Записи на стенама	91
12	Хватање лопова	102
13	Крај путовања	114

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

Невоље у гробници краља Тутанкамона

Јесте ли икада гледали како кокице искачу у апарату на топао ваздух? Мала зрна излећу на све стране, одбијајући се о зидове уређаја и загревајући се све више док се не распрсну у беле лоптице.

Данас се у великој мери осећам као једна од њих. Ако у овом аутомобилу температура скочи за још само пола степена или још једном одскочим и звекнем главом у таваницу, и сам бих могао да се експлозијом претворим у кокицу.

Осим тога, дозволите ми да вам кажем како није лако писати када се према вама опходе као према кокици. Ипак, могло би бити и горе. Могли смо и да ходамо. Или да јашемо камиле.

Није да се жалим. Тамо код куће сви други су кренули у школу прошле седмице. Ја касним на

почетак nastave зато што tata мисли да овде могу много да научим. А пошто смо tata и ја кренули на ово путовање с доктором Дуном, већ сам видео много тога интересантног.

Доктор Дун је археолог (ар-хе-о-лог). То значи да проучава старине – старе градове, старе књиге или списе, сломљену гринчарију и крчаге, као и кости – заправо, све што је заостало од људи који су живели у прадавна времена. Био је овде у Египту и у Израелу много пута.

Међутим, на овом путовању, он не ископава старе таблице, нити кости, нити посуде. Снима видео о библијским локацијама и сличном. Позвао је тату и мене да пођемо с њим и помогнемо му око камере и расвете, те свега осталог.

Ја сам ту из још једног разлога. Од прошло-годишњег породичног путовања, tata ме зове надимком „Детектив Зак“. Тада је мени пало у део да трагам за наговештајима који ће указати на то да се Нојев потоп заиста одиграо. Пронашли смо много солидних научних доказа, тако да чврсто верујем у потоп.

Сада сам поново „Детектив Зак“. Као што ми је tata рекао, неки људи не верују у библијске приче. Сматрају их бајкама, митовима или легендама. Због тога ловим трагове који показују да су људи заиста живели онако како се износи у приповестима датим у Библији. Ако трагови на то

буду наводили, онда су се библијске приче стварно догодиле стварним људима.

Већ сам испунио једну свеску. Видео сам свет који и данас живи скоро исто онако како је Аврам живео у свом веку. Видео сам бунар попут оног у који су Јосифа бацила његова браћа (могао би бити управо тај). Једна глинена плочица говори о човеку који је трампио своје право прворођења за три овце. Не звучи ли то умногоме као библијска прича о Исаву, који је Јакову продао првенаштво за чинију сочива?¹

Мој пријатељ Ахмед, и ја тражили смо доказе на локалитету за који је доктор Дун мислио да је место уништења града Содома огњем с Неба. Ах ме је научио да јашем камилу. (Ја сам њега звао „Ах“. Он је мене звао „Зок“.)

Дакле, ово је моја друга бележница на овом путовању, у коју записујем трагове и наговештаје. Већ се десило толико тога да нисам имао времена све да запишем. Овог тренутка труцкамо се кроз пустињу на друму који ће нас извести из Египта. Упутили смо се на планину Синај, на којој је Бог дао Мојсију плоче с Десет заповести.

1 „И кад дође вријеме да роди, а то близанци у утроби њезиној. И први изађе црвен, сав као руно рутав; и надјеше му име Исав. А послѣје изађе брат му, држећи руком за пету Исаву; и надјеше му име Јаков. А бјеше Исаку шездесет година, кад их роди Ревека. И дјеца одрастоше, и Исав поста ловац и ратар, а Јаков бјеше човјек кротак и бављаше се у шаторима.“

Доктор Дун је уредио је да се придружимо посебном каравану до Синаја, који ће ићи истом маршрутом којом су ишли Израелци након што су с Мојсијем напустили Египат. Тако смо сада „летели“ преко песка ка Црвеном мору у скупини таксија.

Наравно, не летимо *стварно*, иако делује да се возачи труде да развију брзину потребну за полетање. Сем тога, возимо се по путу, а не по песку, међутим, при овој брзини испупчења чине да поскакујем до таванице и одбијам се о странице возила.

Ако успем чврсто да држим свеску и оловку, испричаћу вам причу о Египту и неким необичним дешавањима која су се тамо одиграла. Пошто смо видели пирамиде и Сфингу, доктор Дун нас је одвео да погледамо гробницу фараона Тутанкамона (Тутан-ка-мон). Сви мисле да је имао предугачко име, па га напросто зову „фараон Тут“. Замислите кога сам тамо видео – човека с црвеним шеширом!

Видео сам исту особу како нас посматра код пирамида и на нашем пропутовању бродом по реци Нил. Тада сам закључио да се понаша сумњиво. Сада сам у то сигуран. Нема дилеме око тога да нас је пратио док смо обилазили Тутанкамонову гробницу. Приметио сам како завија за угао пред нама, па сам кренуо да се шуњам за њим.

„Зак“, позвао ме је назад доктор Дун, „археолози су открили многе гробове египатских фараона. Чак су и пирамиде гробнице. Ипак, све су опљачкане и њихова блага су однета. Једино је гробница

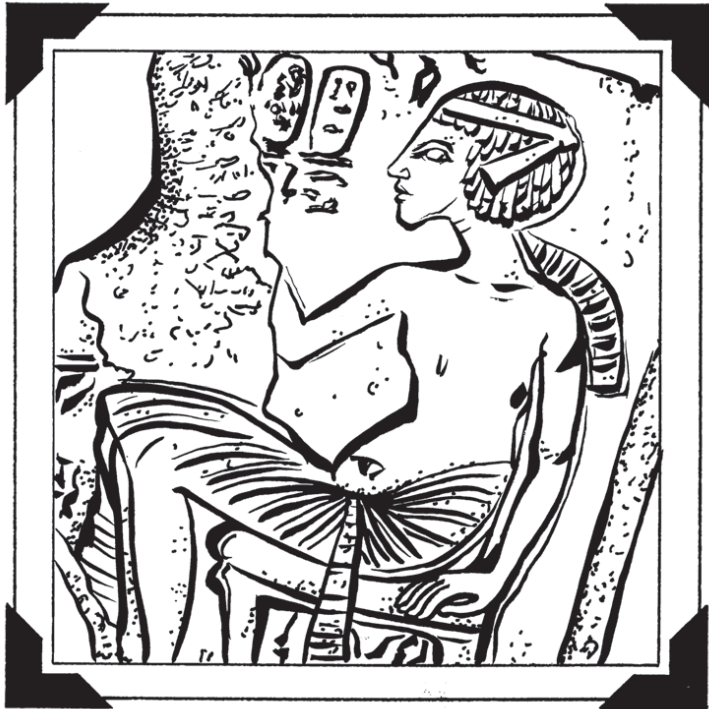
Речи које желим да запамтим:

Археолог: Неко ко проучава старине - древне градове, старе књиге или списе, сломљену грнчарију и крчаге, кости и све остало што су за собом оставили древни народи.

Фараон Тутанкамон (Фараон Тут): Дечак који је владао Египтом. Његова гробница је била препуна драгоцених предмета.

Важне чињенице

После значајних података које сам открио о Авраму, Јакову и Исаву, Јосифу и спаљивању Содома, спреман сам за даље трагање.

фараона Тута пронађена са свим благом потпуно нетакнутим.“

„Ту је пронађено више од двадесет две хиљаде предмета – круна, статуа, накита, и ко зна чега. Њихова вредност премашује дванаест милиона долара!“

„Опа“, рекао сам. „Фараон Тут мора да је уистину био важан владар.“

Доктор Дун се насмејао. „Није. Постао је фараон кад му је било само десет година, а живео након тога још свега осам.“

„Није био много старији од мене.“ Био сам запањен.

„Тако је. А будући да није дуго поживео, није био нарочито важан. Замисли какве су се све драгоцености налазиле у гробницама фараона који су владали четрдесет или педесет година, оних што су градили пирамиде и односили победе у биткама против непријатеља. Ипак, сва та блага сада су изгубљена.“

Пошто нас је доктор Дун провео кроз подручје гробнице и испричао нам све о драгоценостима фараона Тута, које су данас у музеју, снимиио сам неколико фотографија. Потом ме је тата позвао.

„Зак, спустићеш негде тај апарат, и изгубићеш га. Где ти је футрола?“

На тренутак сам остао збуњен. Био је уредно смештен у лепој црној торби с рајсфершлусом. „Ох,

знам. И даље је у футроли за видео-камеру. Оставио сам га ту да га не бих изгубио.“

Тата је отворио велику црну торбу и посегао надоле, извадивши апарат. „Ево га. А ту негде имам и додатни ремен за ношење.“ Још једном је кренуо да претура по торби и извукао ремен. „Качи се директно на футролу. Сад је само окачи око врата и нећеш изгубити ни једно ни друго.“

Решио сам да кажем тати за човека с црвеним шеширом. „Тата, неко нас прати.“

Тата ме је само погледао. „О чему причаш?“

Покушао сам да објасним. „Кад смо били код пирамида, видео сам да нас тај човек посматра. Касније сам запазио да нас прати све до хотела. После тога је био на броду на ком смо били и ми. А сада...“

„Успори!“ Ставио ми је руке на рамена док сам говорио. „Причаш пребрзо. Ко је та особа која иде свуда куд ми идемо? Причај полако и крени испочетка, Зак.“

Дубоко сам удахнуо. „Кад смо били код пирамида...“

„Зак“, обратио ми се доктор Дун који ми је био за леђима. „Овде је неко кога желим да упознаш. Поставио би ти нека питања.“

Окренуо сам се, а вилица ми је пала. Човек који је стајао с доктором Дуном био је човек са црвеним шеширом!